

Cuprins

[1 Introducere](#)

[2 Dovezi biblice](#)

[2.1 Argumentul nr. 1](#)

[2.2 Argumentul nr. 2](#)

[2.3 Argumentul nr. 3](#)

[2.4 Argumentul nr. 4](#)

[2.5 Argumentul nr. 5](#)

[2.6 Argumentul nr. 6](#)

[2.7 Argumentul nr. 7](#)

[2.8 Argumentul nr. 8](#)

[2.9 Argumentul nr. 9](#)

[3 Descarcă mesaj audio](#)

Introducere

Scopul acestui eseu este să dovedească că țepușul lui Pavel din 2 Corinteni 12:7 nu a fost o boală fizică. Aici se află întregul context al aceluia pasaj biblic:

2 Corinteni 12:2-10 (BTF2015)

² Am cunoscut un om în Cristos, acum paisprezece ani, (dacă în trup, nu pot spune, dacă afară din trup, nu pot spune; Dumnezeu știe); unul ca acesta a fost răpit până la al treilea cer.

³ Și am cunoscut un astfel de om (dacă în trup, dacă în afara trupului, nu pot spune; Dumnezeu știe);

⁴ Că a fost răpit în paradis și a auzit cuvinte de nespus, care nu este legiuit omului să le rostească.

⁵ Cu un astfel de om mă voi lăuda, iar cu mine nu mă voi lăuda decât **în neputințele**

mele.

⁶ Căci dacă aş voi să mă laud, nu voi fi prost, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc, ca nu cumva cineva să mă considere mai presus de ceea ce mă vede a fi, sau de ceea ce aude de la mine.

⁷ Şi ca nu cumva **să fiu înălțat peste măsură** prin abundența revelațiilor, mi-a fost dat **un ghimpe** în carne, **mesager al lui Satan**, să mă lovească cu pumnii, ca nu cumva **să fiu înălțat peste măsură**.

⁸ Pentru aceasta, de trei ori am implorat pe Domnul, ca să se depărteze de la mine.

⁹ Şi mi-a spus: Harul meu îți este de ajuns, fiindcă puterea mea este făcută desăvârșită **în slăbiciune**. De aceea cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă **în neputințele mele**, ca puterea lui Cristos să rămână peste mine.

¹⁰ De aceea am plăcere **în slăbiciuni, în ocări, în nevoi, în persecuții, în strâmtorări, pentru Cristos**; deoarece când sunt **slab**, atunci sunt **tare**.

Dovezi biblice

Argumentul nr. 1

În primul rând, când Pavel vorbește despre țepușul său în carne, el o numește slăbiciune și nu boală (v. 5, 9, 10). De fapt, versetul 10 concluzionează și descrie în mai multe detalii în ce consta țepușul lui Pavel: slăbiciuni, insulte, greutăți, persecuții, și necazuri de dragul lui Cristos. Dacă acest țepuș era o boală fizică, el ar fi putut-o numi așa cum este: "...dar cu mine însumi nu mă voi lăuda decât cu

bolile mele" (v. 5), "...puterea Mea este făcută desăvârșită în boală ... mă voi lăuda mult mai bucuros cu bolile mele..." (v. 9), "...de aceea, eu sunt mulțumit cu boli, cu insulte,... de

dragul lui Cristos; pentru că atunci când sunt *bolnav*, atunci sunt *puternic*. ” (v. 10).

Dacă țepușul era o boală fizică, Pavel ar fi putut să menționeze măcar o dată acea boală pe nume. Acesta este modul în care orice ființă umană ar vorbi despre o boală pe care o are în trup și îl chinuie sau o chinuie.

Argumentul nr. 2

Mai mult decât atât, când apostolul Pavel a folosit fraza “țepuș în carne”, toată audiența lui pare să fi înțeles la ce se referea el, fără să pună alte întrebări. Oricând vedem un termen folosit în Noul Testament (ex: “țepuș”), ar trebui să îl căutăm în Vechiul Testament de asemenea, și să aflăm în ce contexte a fost același termen folosit, deoarece personajele Noului Testament erau familiare cu Vechiul Testament și cu vocabularul său. Chiar dacă Pavel vorbea aici neamurilor în mare parte (adică bisericii din Corint), erau acolo în acea biserică și niște iudei. Un exemplu este Acuila și Priscila, doi iudei exilați din Roma, în a căror casă Pavel a stat în timp ce slujea în Corint (Faptele Apostolilor 18). În plus, biserica din Corint în mod sigur avea ceva învățătură și informații despre Vechiul Testament din moment ce Pavel făcea des referire la Vechiul Testament (“...strămoșii noștri erau sub nor, toți au trecut prin mare...” – 1 Corinteni 10:1 – referință la istoria lui Moise).

Acum întorcându-ne înapoi la referințele cuvântului “țepuș” în Vechiul Testament, de multe ori când acest termen era folosit în Vechiul Testament, se referea la oameni (și nu la boală), de obicei la Cananiți (sau toate națiunile ce se termină cu “iți”):

Numeri 33:55 (NTLR)

⁵⁵ Dar dacă nu-i veți izgoni pe locuitorii țării, aceia pe care îi veți lăsa să rămână vor fi ca niște *spini în ochii voștri* și ca niște *ghimpă în coaste*. Ei vă vor dușmăni în țara în care veți locui.

Contextul acestui verset este înainte ca Iosua să intre în țara promisă cu poporul Israel. Observați că țepușii (spinii, ghimpii) erau prezenți în țara promisă a Canaanului, ceea ce

reprezenta o opoziție pentru poporul Israel și necesita o luptă din partea lor pentru a intra în posesia țării. Țepușii în acest pasaj de mai sus erau Canaanii.

Iosua 23:13 (NLT)

¹³ să știți că Domnul, Dumnezeul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastră. Ele vă vor fi atunci o cursă și un laț, vor fi ca un bici pe spatele vostru și ca niște *spini în ochii voștri*, până veți pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru.

Judecători 2:3 (NLT)

³ Acum vă spun din nou: «Nu-i voi izgoni dinaintea voastră, ci vă vor fi ca niște *spini în coaste*, iar zeii lor vă vor fi o ispită!»

Argumentul nr. 3

Una din interpretările uzuale ale țepușului lui Pavel este că acesta era un fel de efect secundar în urma orbirii lui pe drumul Damascului, un fel de lichid rezidual care îi curge din ochi – o boală numită oftalmia (sau oftalmitis). Acum să vedem dacă într-adevăr poate fi vorba despre așa ceva:

Faptele Apostolilor 9:15-19 (NLT)

¹⁵ Dar Domnul i-a zis: – Du-te, pentru că el este un vas al Meu pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu atât înaintea neamurilor și regilor lor, cât și înaintea fiilor lui Israel!

¹⁶ Căci Eu îi voi arăta *cât trebuie să sufere de dragul Numelui Meu!*

¹⁷ Ananias a plecat, a intrat în casa unde era Saul și, punându-și mâinile peste el, a zis: „Frate Saul, m-a trimis Domnul – Isus, Cel Care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai – *ca să-ți recaptești vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt!*”

¹⁸ Imediat, *de pe ochii lui au căzut un fel de solzi, și el și-a recăpătat vederea*. Apoi s-a ridicat, a fost botezat

¹⁹ și, după ce a mâncat ceva, i-au revenit puterile.

Isus nu i-a spus lui Anania că Pavel va suferi de orbire de dragul Numelui Său. Mai mult decât atât, după cum se poate observa în versetul 18, Pavel a fost complet vindecat de orbirea lui. Nu a fost o vindecare parțială și nici nu rămas cu nici un fel de scurgere reziduală. Dacă ar fi adevărat că Pavel a continuat să aibă scurgeri reziduale din ochii lui, atunci următorul pasaj ar suna foarte ciudat (adăugirile mele în paranteze):

Faptele Apostolilor 19:11-12 (NTLR)

¹¹ Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel [*chiar dacă el era așa de orb că abia vedea unde să-și pună mâinile*],

¹² așa încât la cei bolnavi erau aduse până și batistele [*pline de lichid rezidual din ochii lui Pavel*] sau șorțurile care îi atinseseră acestuia trupul, și bolile îi părăseau, iar duhurile rele ieșeau din ei.

Mai târziu, îl vedem pe Pavel în Faptele Apostolilor 28:7-9 vindecând pe toți oamenii care au venit la el:

Faptele Apostolilor 28:7-9 (NTLR)

⁷ Aproape de locul acela se aflau niște ogoare ale fruntașului insulei, pe care-l chema Publius. El ne-a primit și ne-a găzduit cu ospitalitate timp de trei zile.

⁸ Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, suferind de friguri și dizenterie. Pavel s-a dus la el, *s-a rugat punându-și mâinile peste el și l-a vindecat*.

⁹ După ce s-a întâmplat aceasta, *ceilalți de pe insulă care aveau boli, au venit și ei și au fost vindecați*.

Mai departe, haideți să vedem ce a trebuit să sufere Pavel de dragul numelui lui Isus:

Faptele Apostolilor 9:23 – Iudei s-au hotărât să-l omoare pe Pavel imediat după convertirea sa.

Faptele Apostolilor 9:26-29 – Pavel a fost împiedicat să se alăture creștinilor din Ierusalim.

Faptele Apostolilor 13:6-12 – Satan i s-a opus prin Elima vrăjitorul.

Faptele Apostolilor 13:44-49 – Iudeii și gloata i s-au opus.

Faptele Apostolilor 13:50 – A fost expulzat din Antiohia și Pisidia.

Faptele Apostolilor 14:1-5 – A fost atacat de gloată și expulzat din Iconia.

Faptele Apostolilor 14:19-20 – A fugit la Listra și Derbe unde a fost bătut cu pietre și lăsat mort. Oricâteori oamenii erau bătuti cu pietre, nu supraviețuiau. Erau practic bătuti cu pietre până la moarte. Dacă mai supraviețuia cineva, oamenii credeau despre acele persoane că au fost nevinovate sau bătuti cu pietre într-un mod nedrept. Pavel se pare că a murit (din moment ce a fost lăsat ca mort). Când cineva era bătut cu pietre, rămânea cu mari urme și cicatrici pe corpul său. Era tăiat, zgâriat, sângerând. Vă puteți imagina cam cum arăta Pavel imediat după ce a fost bătut cu pietre. Probabil avea mâini rupte, păr amestecat cu sânge, oase rupte, tăieturi, răni, era complet răvășit. Imediat după Listra și Derbe, Pavel s-a dus în Galatia și a predicat acolo în "neputința trupului" (Galateni 4:13-14).

Faptele Apostolilor 19:8 – Avea în mod continuu controverse și dezbateri cu frații falși.

Faptele Apostolilor 16:12-40 – A fost bătut și închis în Filipi.

Faptele Apostolilor 17:1-10 – A fost atacat și expulzat din Tesalonic.

Faptele Apostolilor 17:10-14 – A fost atacat și expulzat din Berea.

Faptele Apostolilor 18:1-23 – A fost atacat în Corint.

Faptele Apostolilor 19:23 – A fost atacat în Asia.

Faptele Apostolilor 20:3 – Niște iudei au complotat împotriva lui.

Acum, haideți să îi permitem lui Pavel să ne spună despre greutățile sale și despre cum a fost el aprobat de Dumnezeu:

2 Corinteni 6:1-10 (NLT)

¹ Lucrând împreună cu Dumnezeu, vă îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar.

² Căci El spune: „La vremea îndurării te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat.” Iată că acum este vremea îndurării! Iată că acum este ziua mântuirii!

³ Nu punem nici un obstacol în calea nimănui, pentru ca slujba noastră să nu fie criticată,

⁴ ci în toate ne arătăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu, *în îndelungă răbdare, în neazuri, în greutate, în strâmtorări,*

⁵ *în bătaii, în închisori, în răscoale, în osteneli, în nopți nedormite, în posturi,*

⁶ în curăție, în cunoaștere, în răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, într-o dragoste fără ipocrizie,

⁷ în Cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, în mâna dreaptă și în mâna stângă,

⁸ în glorie și dezonoare, *în defăimare* și vorbire de bine. Suntem *priviți ca niște impostori*, deși suntem adevărați;

⁹ *ca niște necunoscuți*, deși suntem bine cunoscuți; *ca unii care murim*, deși iată că trăim; *ca niște pedepsiți*, deși nu suntem omorâți;

¹⁰ *ca niște întristați*, deși suntem întotdeauna bucuroși; *ca niște săraci*, deși îmbogățim pe mulți; *ca neavând nimic*, deși avem toate lucrurile.

2 Corinteni 11:23-28 (NLT)

²³ Sunt ei slujitori ai lui Cristos? – vorbesc ca un ieșit din minți. Eu sunt și mai mult! *Am trudit mult mai mult, am fost în închisoare mult mai mult, am fost biciuit mult mai sever, deseori în pericol de moarte;*

²⁴ *de cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri fără una,*

²⁵ *de trei ori am fost bătut cu nuiiele, o dată am fost improșcat cu pietre, de trei ori am naufragiat, am fost o zi și o noapte în largul mării,*

²⁶ *adesea în călătorii, în pericole pe râuri, în pericole din cauza tâlharilor, în pericole din cauza celor din neamul meu, în pericole din cauza neamurilor, în pericole în cetate, în pericole în pustie, în pericole pe mare, în pericole datorită fraților falși,*

²⁷ *muncind și trudind din greu, deseori neputând dormi, flămând și însetat, deseori fără hrană, în frig și fără haine*

²⁸ și, dincolo de alte lucruri, era și preocuparea mea zilnică: îngrijorarea mea pentru toate bisericile.

1 Corinteni 4:9-13 (NTLR)

⁹ Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște condamnați la moarte, un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni.

¹⁰ Noi suntem „nebuni” de dragul lui Cristos, iar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici; voi sunteți onorați, iar noi suntem dezonoarați.

¹¹ Până acum *suntem flămânzi și însetați, suntem în zdrențe, suntem bătuți și fără casă*

¹² *și trudim lucrând cu mâinile noastre. Când suntem blestemați, binecuvântăm; când suntem persecutați, îndurăm;*

¹³ *când suntem defăimați, încurajăm. Am ajuns până în ziua de azi ca gunoiul acestei lumi, mizeria tuturor.*

În pasajele de mai sus, sunt listate toate locurile unde Pavel a menționat suferințele sale pentru evanghelie. Printre ele, Pavel nu a menționat nici măcar o singură dată boala. Dacă el avea o boală de ochi, ar fi putut să o amintească în vreun fel, cum ar fi: "Am trecut prin asta și cealaltă, ca să nu mai menționez boala asta de ochi de care nu pot nicicum scăpa...".

Argumentul nr. 4

În v.7 din 2 Corinteni 12, Pavel spune că mesagerul lui Satana a fost trimis "ca nu cumva să fie înălțat peste măsură prin abundența revelațiilor". De obicei, această porțiune este

înțeleasă în felul următor: că Dumnezeu a trimis un mesager al lui Satan la Pavel pentru a-l ține smerit și a-l împiedica să se mândrească sau să se îngâmfe. Însă, pasajul nu spune că Dumnezeu este Cel care a trimis mesagerul lui Satan asupra lui Pavel, pentru că Dumnezeu nu este niciodată ispitit să facă rău (Iacov 1:13). În schimb, textul spune că i s-a dat un țepuș (sau ghimpe) în carne, un mesager al lui Satan. Spinul i-a fost dat lui Pavel de Satan însuși, nu de Dumnezeu. Acum, ar trimite oare vreodată Satan un mesager (un demon) la Pavel pentru a-l împiedica să se mândrească? Mândria este păcatul preferat al lui Satan. Aceasta ne indică faptul că expresia “ca să nu fiu înălțat peste măsură” înseamnă altceva decât mândrie. “A fi înălțat” este un verb pasiv în greacă. Înseamnă că Pavel nu se înălța pe sine, ci că cineva sau ceva îl înălța, îl propulsa. Paul se referea la altceva. Când primești multă revelație în lucrurile lui Dumnezeu, începi să umbli din ce în ce mai mult în supranatural, începi să trăiești într-o altă dimensiune a vieții, ești victorios tot timpul, ajuți oamenii și faci multe daune împărăției întunericului. Satan a încercat să-l încetinească pe Pavel să nu fie propulsat la o dimensiune supranaturală superioară a vieții, din cauza revelațiilor. Încearcă să minimizeze daunele din propriul său regat. Cu cât Pavel știa mai multe, cu atât avea mai multe binecuvântări, dar acestea au venit și cu mai multe persecuții pe care el a putut să le facă față. Dumnezeu a permis aceste persecuții pentru că ele veneau prin oameni cu voință liberă, pe care Dumnezeu îi iubea.

Macu 10:29-30 (NTRLR)

²⁹Isus a răspuns: – Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casă sau frați sau surori sau mamă sau tată sau copii sau ogoare de dragul Meu și de dragul Evangheliei

³⁰și care să nu primească acum, în vremea aceasta, de o sută de ori mai mult case, frați, surori, mame, copii și ogoare, *împreună cu persecuții*, iar în veacul care vine, viață veșnică.

Argumentul nr. 5

Conform cu Galateni 4:14, Pavel se considera pe el însuși un mesager/un înger al lui

Dumnezeu. Acest lucru înseamnă că mesagerul lui Satan pe care el îl menționează ca fiind țepușul lui era într-adevăr un înger al lui Satan sau o persoană, și nu o boală. În lumina tuturor lucrurilor spuse până acum mai sus, se pare că acest înger al lui Satan genera persecuții și opoziție față de evanghelie oriunde se ducea Pavel.

Argumentul nr. 6

Nouă nu ni se spune NICIODATĂ în Scriptură (cel puțin în Noul Testament) să îi cerem lui Dumnezeu vindecare sau să îl implorăm să ne dea vindecare. Nu ni se spune să ne rugăm pentru vindecare, ci să ne punem mâinile și să îi vindecăm pe oameni. Ni se spune în Iacov să chemăm prezbiterii. Atunci cum ar putea Pavel însuși să îi ceară Domnului și să-L implore să îi dea vindecare în 2 Corinteni 12:8 ("De trei ori l-am cerut Domnului să mi-l ia.") Aceasta înseamnă că lucrul pentru care Pavel îl implora pe Domnul să i-l ia, nu era o boală fizică.

Argumentul nr. 7

O boală fizică de obicei nu chinuie, lovește, sau hărțuiește. Boala vine și stă.

Argumentul nr. 8

Pavel a primit acest țepuș datorită multitudinii de revelații pe care le-a primit. Oricine pretinde că are de a face cu un țepuș în viața lui ca al lui Pavel, ar trebui să poată să demonstreze și revelațiile sale. Pavel a scris două treimi din Noul Testament. Când cineva va fi gata să scrie două treimi din Noul Testament cu revelații pe care nu le avem deja, și care să nu contrazică orice altă scriptură, și apoi să numească aceste revelații Scriptură, abia atunci acea persoană poate să pretindă că are țepușul lui Pavel.

Argumentul nr. 9

În tot Noul Testament, pare să se facă o distincție clară între suferințele provocate de boală și suferințele provocate de persecuții pentru numele lui Cristos. Ni se spune în diferite locuri în Noul Testament (ex: Matei 5:11) că este bine și că este o binecuvântare să suferim persecuția pentru numele lui Isus. Totuși, nu ni se spune niciodată să acceptăm și să îndurăm boala. Isus Însuși a vindecat pe toți bolnavii pe care i-a întâlnit și a luptat împotriva bolii fizice toată viața Lui. La sfârșitul vieții, El a suferit persecuție, bătăi, și în final moartea ca să ne salveze. Cu toate acestea, El nu a suferit niciodată de o boală în trupul Său. Dumnezeu a plătit prin jertfa lui Isus un preț mult prea mare ca să Își permită să se joace cu boala în oameni cu scopul de a-i învăța ceva anume prin ea. Mai mult decât atât, El nu ar revela clar în Scriptură voia Sa cu privire la boală (și anume că am fost vindecați prin rănilor Lui – 1 Petru 2:24), pentru ca mai apoi, din când în când, să aibă vreo voie suverană ascunsă cu viețile noastre care implică neapărat boala și contrazice radical voia Sa deja revelată. Dumnezeu este complet capabil să ducă la îndeplinire orice voie a Sa cu oamenii direct prin intermediul Duhului Sfânt, fără a se folosi de uneltele diavolului, cum ar fi boala (care este un efect și un rezultat al intrării păcatului în lume).

Descarcă mesaj audio

Puteți asculta mesajul audio (sau îl puteți descărca) al articolului de mai sus aici:

[Demitizarea țepușului lui Pavel \(2 Corinteni 12:7\)](#)